

FÚRIA

Bon migdia, lleidatanes i lleidatans. Com us va la Festa Major?

Bé, doncs tots nosaltres ja tornem a estar per “quí”,

amb ganes de cremar, fotre canya i veure vi.

I és que un cop passat l'hivern, l'Abril i ara en ple Maig,

tots els camps ja ben florits, i el “caloret” ja cau a raig.

I és que santa Rita, Rita, Rita... “lo que se da, no se quita”.

“Quels” polítics governants, ja ens en donen de motius,

per escriure aquests versots, no fa falta gaire esforç,

que podríem estar aquí, durant tot un llarg matí,

aixecant totes les mantes, remenant pels seus femers,

amb corbates, rams de flors, maletins i caixes “bes”.

Però, d'aquests i d'altres, amb la fregona,

ja els enllustrarem d'aquí una estona.

Que ara el que us volíem dir,

és que estem contents, i és d'agrair,

contents i agraïts que estigueu aquí amb natros,

que estigueu aquí a la plaça, recolzant nostra cultura,

la cultura popular, que és la que tant ens agrada,

que amb la metxa l'encenem, per a tots, aquí a la plaça.

En aquestes “quel” diable, ha caigut aquí a la terra,

ha caigut aquí a un voral,

dins d'un banc del Santander, dins de una sucursal.

En aquelles que allí dins, hi ha tancada un munt de gent,
són gent ferma, gent que lluita, per evitar un desnonament.

I és que encara que no ho sembli,

i als mitjans ja no n'hi parlin,

cada dia foten fora, a famílies ben humils,

l'any passat a Catalunya, en van ser unes quinze mil.

Però aplicant la "Ley Mordaza", això ben ràpid ja s'acaba,
prohibit reunir-se sense permís, prohibit ocupar bancs,
dues penes que la "BRIMO", executa, sense gaires entrebancs.

Mastegots i garrotades, que no sap pas d'on li venen,

té trencades tres costelles, tot el nas i quatre dents,

i a sobre la del banc, li ha endossat tres preferents.

Però diable sóc i diable seré,

i orgullós del sofre i el foc sempre estaré.

CONSELL

El Diable, mal ferit, després del ball de bastons,

li fa mal, té molta ràbia, i n'està fins als collons.

Dels collons, de tot i més, per aquesta situació;

Què farà? No sap que fer? Necessita decisió.

Finalment, ja té la idea, ha trobat la solució,

farà una gran assemblea, creu que això serà el millor.
Per això a tots els diables, els convoca a un Consell,
els convoca, bé, a tots, del més jove al més vell.
També ho fa als nous fixatges, noves incorporacions,
i és que cada cop som més diables, cremant per tots els racons.
Antics i joves ja debaten, solucions ben infernals,
una d'elles, es proposa, presentar-se a les Municipals.
I és que pocs partits ja hi ha, un de més no es notarà.
Tenim nom, tenim eslògan, i ho diem amb molt de goig,
que a les pròximes eleccions, heu de votar tots...

A nosaltres, al CUL ROIG!!!

CUL ROIG!! Cremadors, Units, Lubrificats, Reaccionaris, Organitzats i Gens
aigualits,

per a tots vosaltres, els més ben parits!!!

L'alcalde...seré jo! Governant de gran collita,
per tothom hi haurà corbates, i jo fumaré amb pipa.

Regidor d'Economia...ho serà el Pere Boter,
trago vi i trago de vi, i anar remenant "calé".

Seguretat Ciutadana...li donarem al Capità,
que li agrada jugar amb porres, i amb manilles per lligar.

A la nostra Diablesa...a Habitatge la ficarem!
perquè sota la faldilla, té un pilar i bons fonaments.

Als del FLIPA, aquí al darrera, els hi donarem Medi Ambient,
que els hi agraden molt les herbes i també el aiguardent.

La Cultura...a la Infantil,

que veient com va la cosa, no serà gaire difícil.

I la resta de Diables, ens faran tots d'assessors,
que ens faran sortir a la Terra, amb el foc ben orgullós.

Portarem la metxa encesa, amb fervor i confiança,
farem un bon glop de vi, i cridarem ben fort: VENJANÇA!!!

PASSADÍS

I per complir aquesta venjança, i fer valdre el compromís,
ara tots els Diables sortiran aquí a la Terra,
tot formant un passadís.

Passaran primer els nous, demostrant la seva vàlua,
que son dignes de portar, el nostre nom, la seva massa.

Tot i això, abans de cremar, una cosa heu de pensar:

Som diables amb orgull, de disbauxa i de foc,
que portem foc a la sang i Lleida al nostre cor.

I és que aquest passadís tant gran, ens portarà fins al mig de Sant Joan,
i Lleida, plena de cartells de campanya electoral.

Els sociates, que com sempre, amb el Ros, ja fan el fet,
abans dèiem que era el Xèrif, ara li direm Gran Barrufet.

I és que dins del seu corral, ell controla els avirams,
li ha sortit una de “lloca”, parlem de la Marta Camps.

Ai, barrufet, Gran Barrufet, defensor del socialisme,
però veient tots els teus actes, estàs més prop del populisme.

Com t’afanyes a tallar, cintes per inaugurar,
fent-te fotos regalant, targetes bus als jubilats.

i zona blava gratuïta, per així aconseguir,
mantenir els resultats.

Amb el que si tu segueixes, és ficant noms de franquistes als carrers
i amb el teu nou faldiller Larrossa, justificant-te aquests fets.

Per no parlar, tampoc, del patrimoni de Lleida, abandonat,
com la canònica de Sant Ruf o el Molí de Cervià,
que son dues construccions més antigues “quel” “nar” a peu,
patrimoni cultural, derruït i enfonsat.

Però és que això no dona “quartos”, ni tampoc és glamurós,
és més “cool” i més “moderno” obrir botigues, dins de grans contenidors.

I ara anem cap a Les Basses, cap al Parc dels Barrufets,
No ens “barrufa” tant de blau, natros som més Gargamels.
La jugada ha estat pensada, “prò” nosaltres te l’hem vista,
i és que és pròpia d’un dels teus, del barrufet bromista.

Era un parc la mar de digne, però “queu” deixat morir,
tot caient-se, mig trencat, aquesta ha estat la gran jugada,

i ara ens veneu la moto, que la única solució és que ho gestioni, una
empresa privada.

“Pro” et diem i t’hem de dir, que de follets, nans i bestioles,
no cal busca’ls pel nord d’Europa,
que si vols fer un parc de nans, i la cosa té collons,
no el volem de barrufets, sinó dels nostres Minairons.

Què farem? Què direm? Què farem? Què direm?

això diuen tot lo dia, una feina els has de dar,

jo a ells si els votaria, i que agafin l’Alcaldia.

Però minairons i gent nostrada, aneu amb compte i vigileu,

no us fiquéssiu pas malalts, que no estigui ningú greu,

què ho diem ben fort i clar, a les teles i al diari,

que volem la Salut Pública, No al Consorci Sanitari!

I és que diable sóc i diable seré,

i orgullós del sofre i el foc sempre estaré.

MOLINET

Un cop sortits a la Terra, sortits a aquest indret,

tots els nous i vells diables, ens faran un molinet.

Un molinet de foc i cendra, per deixar terra cremada,

i esperant “quels” nous rebrots, siguin d’una bona fornada.

I si abans ja ens hem ficat, amb el partit i el nostre alcalde,

prepareu-vos els demés, que ara anem a per vosaltres.

I és “quel” cap d’oposició, un tal Zaballos, Convergent, que no feia, que no deia, no es movia, ni donava argument,

però ara ve el Postius, amb camisa ben planxada, suposem “quel” que faràs, abans que canti el gall, és anar a veure el Ros, i que et dongui la corbata.

La següent a qui li toca, és a la López, del PP...brrr!!!

no diré tot lo que penso...o em fotria en un merder.

Només compte, a tall d’exemple, visiteu-li el seu blog,

diu que fem i confiem, amb el seu partit meravellós,

“pro” jo abans confiaria, amb les puces del meu gos.

I el Vera, per esquerra, vol tornar per les contrades,

un partit, diu, que somia, en construir un nou país,

“pro” recolza a un govern, que defensa retallades.

I el Baches “ques” dels verds, diu que sí i el partit no,

aclariu-vos del “cacau”, de l’autodeterminació.

Els que sí, son més normals, són la Crida i el Comú,

ells sí que son gent com natros, del carrer i amb orgull, ara sí, però entre vatros, us ataqueu sempre amb les ungles,

i no heu estat capaços, d’anar junts cap a les urnes.

I és que diable sóc i diable seré,

i orgullós del sofre i el foc sempre estaré.

FONT

Ara ja ho hem cremat tot,
i ha esperar un nou rebrot,
que l'arrel d'aquesta planta, sigui ferma i ben forta,
amb uns fruits ben saborosos, com espàrrecs i les figues, que creixen, aquí
per l'horta.

Per què aquesta terra bé s'ho val,
i la gent que aquí habitem, bé també ens ho mereixem.

I ara aquí tots els Diables, una font ben gran faran,
encenen les seves masses, que d'espurnes ompliran.

I "quel" foc que il·lumina, arribi a tots els racons,
per una societat més justa, i també sense Borbons.

I el que és just i necessari, és parlar del Patriarca,
"Diuen, diuen, diuen"... i nar omplint la seva arca.

I sa dona que ja ho deia; "*amb una mà al davant, i l'altra al darrera*"
però amb blanquejos i comissions, i "nar" omplint-se de milions.

I és que "Hacienda somos todos!",... "Hacienda somos todos?"

doncs que ho sigui Leo Messi, Barcenas i també el Rato.

Hòstia, el Rato, *campeón*, blanquejava els seus bitllets,
dirigint l'FMI, i controlant l'economia, de bona part de tot lo món.

I és que aquestos governants, que remenen les cireres,

i a sobre encara es queixen, que la gent estem rabiosos,
que la gent estem rabiosos? Massa educats i tot que estem,
que paguem les conseqüències, que governin com el cul,
i és que ells l'únic que reben, son xiulades i insults.

Aix! Si volem això canviar,
més sandàlies a la mà, tots hauríem de portar.

I és que diable sóc i diable seré,
i orgullós del sofre i el foc sempre estaré.

CARRETILLADA

I després de tant cremar, i de tanta encesa,
ha arribat el gran moment,
el moment per admirar a la nostra estimada Diablesa.

No en trobareu pas cap com ella,
no en trobareu cap tant preciosa,
amb el corsé i la faldilla i aquesta figura tant formosa.

Però ves amb compte Diablesa, ves amb compte "per favor",
i vigila que no et vegi, el Ministre d'Interior.

Perquè aquest Fernández Díaz, amb dos neurones, o potser cap,
quan et vegi catalana, i també amb la teva barba,
et dirà independentista i també de la Jihad.

Però tu el pots contestar, amb un vers o un sonet,

te li pixes a la boca, i que begui a galet.

És que, oh, tu Diablesa, ets per tots ben coneguda,
coneguda pels carrers, “nant” a peu o amb bicicleta,
sense cap necessitat, de ficar la teva cara, a “ninguna” papereta.

I qui sí la ficaran són l'Iglesias, la Colau,
sembla ser, que sou dels nostres, i cantem mateixos himnes,
però no ens acaben d'agradar, tots aquests personalismes.

I doncs, ara, Diablesa, és el moment que t'admirem,
“quet” passegis per “quil” mig, i ens despertis els desig,
que il·luminis Sant Joan, amb espurnes de color,
i que tots els Diables et segueixin, amb una gran admiració.
I és que només podem dir-te, amb una veu clara i ben grata:

GUAPA, GUAPA, GUAPA, MÉS QUE GUAPA!!!

PINYA

I després que la més maca, ens hagi ensenyat tot lo seu cul,
parlarem amb honradesa, parlarem amb molt d'orgull.

Parlarem de la Infantil, que son sempre i seran,
per tots nosaltres el futur.

El futur que els hi esperà, és i serà complicat,
però aquí n'estem segurs, que amb esforç i il·lusió,
compromís i essent rebels, el futur serà tot seu,

i és que estan ben preparats.

Un futur que sigui en pau, i no com actualment,
on moltes guerres i conflictes, estan gestats i finançats,
per interessos econòmics d'occident.

Un futur on no s'exaltin, ni les armes ni l'exercit,
com han fet, allà a Gardeny, amb la ruta de la Mili.

Un futur també volem,
sense una presa d'Endesa, al Congost de Montrebei.

Que volem que les abelles polinitzin i facin mel,
sense pesticides tòxics, fumigant aquest blau cel.

I el que tampoc volem, i els hi fotem un cop de peu,
són els discursos homòfobs, del Tribunal Europeu,

Per què diuen que si ets gay, tu no pots pas donar sang,
que no veuen "quel" problema no està pas amb qui t'ho facis ni amb qui
vius,

lo important és la consciència i també els preservatius.

I és que, Aix!, aquesta Europa, tant bonica que ens la venen,
de consciència i ideari, però que permet i que tolera,
víctimes i un munt de morts, dins del Mar Mediterrani.

Un futur també volem, on la llengua sigui viva i poguem utilitzar,
des de Fraga a Maó i de Salses a Guardamar.

N'estem ja, fins als ovaris, d'aquest genocidi cultural,

on no veuen TV3, ni al Sud ni a les Illes,
i la llengua a la Franja, maltractada i li fan mal.

I és que diables sou i diables sereu,
i orgullosos del sofre i el foc sempre estareu.

DIMONI GROS

Bé, família, això s'acaba, amb la darrera cremada.
I és que tot el que comença, també té el seu final,
“pro” els finals han d'arribar, per poder tornar a arrancar,
que com deia en Galeano:

*“La utopia és l'horitzó, la utopia ens servirà,
per no deixar pas d'avançar”.*

I és que a molts, també, de vatros,
ja us vam veure al Correfoc,
entre espurnes abraçats,
o a un costat, fotent un glop.

I és que en *“aquesta ciutat llunyana,
dolça i secreta, i on la boira és fidel”*

Diables de Lleida som,
i amb l'orgull i amb la massa,
il·luminem tot aquest cel.
I és que el nom i la ciutat,

el portem junt amb la massa,
tot i que l'Ajuntament,
ens "unfli" amb paperassa.
Que no som pas delinqüents,
ni tampoc cap criminal,
que "natros" només volem,
fotre un Correfoc com cal.
I per fotre un Correfoc,
també necessitem un bon local,
i és que amb altres entitats,
Heu estat prou generosos,
amb locals i magatzems,
I a nosaltres? Doncs que ens donguin?
Doncs, aquí no ens callarem,
perquè som contestataris,
com l'Ovidi i el Pedrolo,
i ens agrada poder dir,
que som nascuts d'aquesta terra,
igual que Màrius Torres, o en Salvador Seguí.
I en honor a tots vosaltres,
i de la Festa Major,
sortiré aquí al mig de plaça

per encendre i il·luminar,
qualsevol petit racó.
I és d'orgull i de bon grat,
estar així d'acompanyat,
amb els Diables vells i nous,
i la Infantil, allà al racó,
amb els FLIPA a cops de massa,
i vosaltres aquí a plaça.

I ja ho sabeu hi ho diem sempre,
que si alguna cosa no us ha agradat,
ha estat lluny de cap mala intenció,
perquè que diable sóc i diable seré,
i orgullós del sofre i el foc sempre estaré.

Salut i Foc!!! Visca la Terra!!!

Diable a la sang, i Lleida al cor!!!

Lleida, 11 de Maig de 2015